

1528

Complert

(ALDC, IX, P 98. Complert [Part.])

Per a aquest mapa i comentari, cal tenir en compte: **1)** que, havent-se introduït l'enunciat avançada l'enquesta, el mapa és lacunar; **2)** que només es té en compte l'aspecte formal del mot, sense precisar-ne el significat; **3)** que els resultats s'han de comparar amb el mapa 1527.

Complir deriva del llat. *COMPLĒRE* 'completar, acabar, omplir enterament', usat amb aquest valor fins al s. XVII ("complir les cisternes d'aiga", Muntaner) i modernament en el de 'acomplir, dur a terme'; el participi antic era *complit*, que va substituir el part. llat. *COMPLETUS*, mantingut en cat. com a adj. (*complet*), i que es va formar amb el suf. *-it*

analògicament amb altres verbs en *-ir* (*sentir-sentit*, etc.); es manté sobretot en àrees laterals (ribagorçà, val.) i insulars (mall. i alg.), amb les var. *comprit* 85, *complit* 118, *clomplit* 157, enfront de la variant posterior, *complert* (var. *compler* 25, 51, 62), analògica de *ofert*, *sofert*, etc., que apareix des del s. XVII i que es troba en cat. central.

Són formes normatives *complert* i *complit* des del *DOrt*, 1917, referendades per la *GIEC* (pàg. 289) i per la *PEOLC Morfologia* (pàg. 28), que les considera formes pròpies de l'àmbit general.

